

man skulde have et fuldstændigt Operapersonale og et fuldstændigt Skuespilpersonale hver for sig. Naar der saa stilles i Udfigt en Plan, som har været ret indgaaende drøftet i Teaterkommissionen: at man skulde beholde det nuværende store Teater til Brug for Opera og Ballet og det store Udstyrs-skuespil og der give 5 Forestillinger om Ugen, hvoraf de 4 skulde være Operaer og Balletter, og den ene et større Skuespil, medens man paa den mindre Scene hver Aften skulde spille reciterende Skuespil, tror jeg, det meget hurtigt vilde vise sig vanskeligt at gennemføre den. Naar man f. Eks. paa det store Teater spiller Stykker, som "Elverhøj" og "Der var en Gang", og Teatrets bedste Skuespillere ere optagne der, antager jeg, det vilde være meget vanskeligt at stille et Repertoire op, som virkelig kunde trække et Publikum til. Jeg tror overhovedet, at saadanne 2 Teatres Forening, hvad enten det sker paa et selvstændigt nyt Teater eller et lejet Teater, vilde kræve en Energi i Ledelsen og Styrelsen, som det fgl. Teaters Styrelse til Dato næppe nogen Sinde har udvist i en saadan Grad, som her maatte forudsættes, for at Eksperimentet skulde lykkes.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende Budget og de Betræbelser, der ere gjorte for at komme bort fra den store Underbalance. I saa Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at der er 3 Hovedposter, der komme i Betragtning. Den ene er Forestillingsindtægten, og de to andre ere den samlede Lønningsskonto og Konto 14, Udgifter af ubestemt Natur. Alle de andre Konti ved Teatret ere af underordnet Betydning i Sammenligning hermed. Der kan maatte spares 100 Kr. her og 100 Kr. der, men det spiller ingen Rolle, det er paa disse Konti, at Forøgelsen af Indtægterne lige som Formindskelsen af Udgifterne maa falde, dersom der skal vise sig et andet Resultat end det, der nu foreligger. Hvad først angaar Forestillingsindtægten, viser det sig, at Indtægten i det ny Teater i det første Aaar holdt sig temmelig konstant og meget tilfredsstillende. Udelade vi Saisonen 1880—81, i hvilken der paa Grund af Dødsfald i den fgl. Familie ikke spillede hele Saisonen, og som derfor forrykker Bil-

ledet, og vi saa tage de øvrige Aar fra 1875—84, saa viser det sig, at Forestillingsindtægten i Gennemsnit var 696,000 Kr., og at Variationerne vare saa ringe, at Minimum var 681,000 Kr. og Maksimum de af den ærede Ordfører før nævnte 716,000 Kr. Dette Tal 716,000 Kr. betegner Maksimum af, hvad der er naaet ved det fgl. Teater, og jeg tror, at det allerede antyder, at den nu af Udvalget foreslaaede Indtægt af 750,000 Kr. vil vise sig temmelig illusorisk. Men derefter falder Indtægten stærkt. I 1884—85 gaar den ned til 660,000 Kr., i 1885—86 ned under 600,000 Kr., nemlig til 598,000 Kr., og i Gennemsnit fra Aarene 1885—90 er den 590,000 Kr. eller netop 100,000 Kr. mindre end det foregaaende Aaar. Hvad er Grunden dertil? Ja, der vil naturligvis blive talt om Teaterledelsen og Repertoirevalget o. s. v., og det miskenker jeg aldeles ikke, men Hovedgrunden er aldeles ubestridelig den, at paa det Tidspunkt, som danner Stillrummet, aabnedes Dagmar-teatret, og det har da vist sig, at Kjøbenhavn ikke er stor nok til at bære endnu et Teater og forsyne dem alle med det fornødne Tilskuertal. I de efterfølgende Aar fra 1890 er Indtægten gaaet endnu yderligere ned og er nu gaaet ned under 550,000 Kr. Det hænger ganske sikkert sammen med den høist uheldige Udvikling af Variétélivet her i Kjøbenhavn, den store Tiltrækning, det har øvet paa store Mængder af Tilskuere, som derved afvænnedes fra den Anstrængelse, som det altid er at have en virkelig Kunstnydelse. At der ved Siden deraf er begaaet Fejl fra Ledelsens Side, skal jeg gerne indrømme. Det er overflødig her at komme nærmere ind derpaa. Det er tidt nok blevet fremhævet. Men jeg tror, at man ikke kan miskende, at disse to Momenter ere Hovedgrundene til, at det er gaaet tilbage med Teatrene. Det er bekendt nok, hvorledes Stillingen var i forrige Saisøn, at Dagmar-teatret kun blev holdt oppe ved store Øre fra dets Direktørs Side, at Folketeatret maatte bjerge sig ved i en stor Del af Saisonen at spille for halv Pris, og at Kasino stod paa Falittens Rand. Kan man da undre sig over, at heller ikke det fgl. Teater kunde betale sig, og at det var vanskeligt at drage den samme Tilskuertal dertil som tidligere? Jeg tror det ikke. Naar der nu